

Pfv.IV.21.833/2015/4.szám

A Kúria az SBGK Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bajkai István ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Tordai Csaba ügyvéd által képviselt alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 65.P.22.504/2014. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.282/2014/4/II. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás szerint az alperes által szerkesztett .. internetes oldalon 2014. április 8-án „3 milliárd forinthez közelítenek .. fogorvosának állami támogatásai” címmel jelent meg sajtóközlemény. A cikk a miniszterelnök fogorvosa érdekeltségeinek juttatott állami és uniós támogatásokról ad tájékoztatást.

A felperes keresetében a pert megelőző helyreigazítási kérelmével

egyező tartalmú helyreigazításra kérte kötelezni az alperest. Sérelemzte, hogy a cikkben hivatkozott 400 millió forint nem a nevezett Kft. részére került megítélésre, a társaság nem az ő és a megnevezett másik személy tulajdonában áll, valamint a cikkben felsorolt cégek részére az állami támogatás nem került kifizetésre.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a cikkben hivatkozott, támogatásokat elnyert cégekben közvetve a felperes is tulajdonnal rendelkezik, így ezekben a cégekben a tulajdonoskénti megjelölése nem valótlan. Valóságként tájékoztatott a felperes érdekeltségébe tartozó cégeket érintő támogatási döntésekről is, azt pedig a cikk nem állította, hogy azok ténylegesen kifizetésre is kerültek, arra is figyelemmel, hogy az európai uniós fejlesztési források utófinanszírozása köztudomású.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felperest az alperes részére perköltség, az államnak eljárási illeték megfizetésére kötelezte. A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és rendelkezett a másodfokú perköltség és illeték viseléséről.

A jogerős ítélet indokolása szerint a cikkben hivatkozott társaságokban (... ..) a felperes közvetett módon üzletileg érdekelt, amelyet az alperes a csatolt cégkivonatokkal igazolt, így azok a felperes tulajdonához sorolhatók. A felperes adott társaságban viselt konkrét tagi státuszától függetlenül megállapítható, hogy a cégek tulajdonosi láncolatai végén minden esetben a felperes található. A kifogásolt közlés a cégeknek bizonyos személyekhez vagyoni viszonyok útján való kötődését jellemezte, nem pedig a primer tulajdonlás állapotát mutatta be, amely nem minősült valótlanak. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a cikkben említett cégekhez társított támogatások tekintetében a felperesnek, mint természetes személynek nincs igényérvényesítési jogosultsága, mivel ezek a közlések nem a személyére, hanem az adott cégre vonatkoznak. Ezért szükségtelen volt annak további vizsgálata, hogy a közlés a pályázati pénzek elnyerésére vagy ezen összegeknek a tényleges kifizetésére is vonatkozott-e. Mindezek alapján a jogerős ítélet megállapítása szerint a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése alapján sajtó-helyreigazításnak nem volt helye.

A jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és a keresetének való helytadás érdekében. Felülvizsgálati álláspontja szerint tévesen jutott a jogerős ítélet arra a következtetésre, hogy a felperesi cég tulajdonosaira vonatkozó közlés nem valótlan. Az alperes ugyanis semmilyen

magyarázatot nem fűzött ehhez, kizárólag a „magáncég” minősítést használta, amely egyértelműen azt jelenti az olvasó számára, hogy a cég közvetlenül a megnevezett személyek tulajdonában van. A jogerős ítélet téves megállapításával szemben pedig a perbeli legitimációját megalapozza, hogy a cikk a cégek tulajdonosaiként tünteti fel. Az írás nem véletlenül hangsúlyozza a tulajdoni viszonyokat, miután az alperes szándéka éppen az, hogy kiemelje a támogatások személyéhez kötődését, amely valótlan és sértő. A támogatások kifizetésével kapcsolatos helyreigazítási igényt a másodfokú bíróság a perbeli legitimáció hiánya miatt nem vizsgálta, az elsőfokú bíróság pedig tévesen tartotta alaptalannak amiatt, hogy az összegek tényleges kifizetésének nem volt jelentősége. A sajtóközleményben használt kifejezések alapján az olvasóban egyértelműen az az álláspont alakulhatott ki, hogy a cikkben írt összegek ténylegesen kifizetésre kerültek az érdekeltségében álló cégeknek, amely valótlan.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján nem sértett jogszabályt.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A felperes helyreigazítási kérelmében és keresetében azt kifogásolta, hogy a sajtóközlemény valótlanul a támogatásban részesített és a cikkben megnevezett gazdasági társaságok tulajdonosaként tüntette fel. A jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy a kifogásolt közlés nem jogi értelemben utal az érintett gazdasági társaság tulajdonosi viszonyaira. A cikkben szereplő megfogalmazások a tulajdonosi láncolatban a cégen keresztül való közvetett tulajdonosi viszonyok alapján, hétköznapi szóhasználattal kötik a gazdasági társaságokat - mások mellett - a felpereshez. Az alperes által csatolt cégiratokból pedig a felperes - más cégen keresztül - közvetett tulajdonosi kapcsolata az érintett gazdasági társaságokkal egyértelműen megállapítható. Azt, hogy a kifogásolt közlés nem a cégjogi értelemben vett tulajdonosi minőségre vonatkozik, a cikkben a felperes „érdekeltsége” szóhasználat is megerősíti. Ezért a köznyelvben a gazdasági társaságok felperes tulajdonaként való feltüntetésére vonatkozó közlés nem valótlan, így a sajtó-helyreigazítás elrendelésének jogszabályi feltételei nem állnak fenn.

Tévesen állapította meg a másodfokú bíróság a felperes perbeli legitimációjának hiányát és mellőzte ezen az alapon a támogatások kifizetésére vonatkozó helyreigazítási igény vizsgálatát. A fentiekben kifejtettek szerint a felperes nem cégjogi értelemben vett, közvetlen tulajdonosa, hanem más cégen keresztül, közvetve tulajdonosa a cikkben megemlített gazdasági társaságoknak. Így az adott gazdasági társaságra vonatkozó közlés, mint annak hétköznapi értelemben vett tulajdonosát, a felperest személyében is érinti. Amint azt az elsőfokú bíróság is helytállóan megállapította, a sajtóközlemény lényegi mondanivalója az volt, hogy egyes személyek, közöttük a felperes, bizonyos cégeken keresztül részesülnek támogatásban. Ilyen összefüggésben a felperes személyes érintettségének hiányát megállapítani nem lehet.

Érdemben vizsgálva a helyreigazítási igényt, helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes írása nem tartalmazott a támogatás kifizetésének megtörténtére vonatkozó konkrét állítást. A téves felülvizsgálati állásponttal szemben, a kifogásolt kifejezések szövegösszefüggésben való értelmezése alapján megállapítható, hogy a támogatással összefüggésben a „jutott”, „kapta”, „megítélték” kifejezések a pénzeszegek tényleges kifizetését nem támasztják alá. A szövegkörnyezetben értelmezve a kifogásolt közlést, annak lényegi mondanivalója az volt, hogy a felperes által is tulajdonolt gazdasági társaságok milyen mértékű támogatásban részesültek, amely a felperes által sem vitatott összegek tekintetében nem valótlan. Ezért e közlések tekintetében a sajtó-helyreigazítási igény alaptalan.

A kifejtettekre figyelemmel - a felülvizsgálattal érintett körben - érdemben jogszabálysértés nélkül utasította el a jogerős ítélet a keresetet. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta és a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes ügyvédi képviselétével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az eredménytelen felülvizsgálattal élő felperes köteles az államnak megtéríteni.

Budapest, 2016. január 20.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

AM

írnök